

Отже, поняття міжмовних омонімів є досить новим і цікавим явищем, яке не може не зацікавити і не привернути увагу лінгвістичних досліджень.

Бульдяк Я.
НТУ «ХП»

ЕВОЛЮЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Українська мова – це головне, чим наша нація може пишатися століттями, вона передається з покоління в покоління, набуваючи все нових яскравих відтінків. Усі знають, що з часів появи слов'янських народів існувала єдина старослов'янська мова, з деякими відмінностями залежно від території проживання певного народу. Як написано в історичній літературі, українська діалектність почала з'являтися у вигляді текстів юридично-ділових документів того часу. Звичайно, там було багато запозичено з російської мови, але були й елементи польської, чеської і навіть німецької мов. І все ж таки, ця незвична сукупність змогла перерости в індивідуальну мовну колицю нашого народу.

З давніх літописів ми можемо пересвідчитись у тому, що незважаючи на всі лихоліття, які спіткали український народ, люди змогли зародити та вивести у світ рідну мову. Ще з тих часів було зрозуміло, що це не просто чийсь етнічний діалект, а що це мова з власним стилем та традиціями.

Історично склалося так, що український народ завжди зазнавав якихось утисків, а разом і з ним утисків зазнавала і наша мова. Вже після розпаду Київської Русі на території сучасної України аж до кінця XIX століття велись політичні чвари. В цей час люди, забуваючи про скрутні часи, намагалися дати життя єдиному, що в них не можна було відібрати – дати життя рідній, милозвучній колісці нашого народу – мові. З року в рік вона ставала все більш співучою.

Відомо, цю троху невпевнену в собі мовну «молодичку» довів до досконалості у своїх творах кобзар Т. Шевченко, а потім почали її поширювати відомі письменники Марко Вовчок, Л. Глібов, І. Нечуй-Левицький та інші.

Вивчаючи курс української історії, було дуже тяжко читати про те, що так гнобливо ставилися до нашого народу, наших традицій. Під час існування козаччини культура розвивалась як могла, на той час почали з'являтися нові літературні стилі, що дало поштовх для того, щоб квітуча мова дала про себе знати в різних видах. Тому цей етап я вважаю важливим у розвитку багатоплановості мови українців, кожен письменник був новатором у чомусь. Навіть взяти до уваги народну мудрість: скільки можна почерпнути нового з творів, написаних народом.